

feltig i sine Conseqventser, at jeg paa Grund deraf finder mig nødsaget til at stemme imod Lovudkastet i det Hele, skjøndt jeg iøvrigt bifalder detses Grundsatninger.

Ordføreren: Jeg er vel for endeel enig med den sidste ærede Taler, forsaavidt nemlig, at jeg antager det for mindre heldigt, at det af ham omtalte Ændringsforslag er blevet optaget i Loven; men jeg kan ingentunde tillægge dette Ændringsforslag en saa stor Betydning, som han har tillagt det. Jeg troer, at det vel i det Hele taget ikke vil medføre saa store praktiske Vanskeligheder, uagtet det vil medføre ikke saa, men ikke, at der af den Grund skulde være Anledning til at forkaste Loven i sin Heelhed. Jeg vil, da den ærede Rigsdagsmand har erklæret, at han vil stemme imod Loven, ogsaa erklære, at jeg desuagtet vil stemme for Loven. Jeg vilde ansee det for høist beklageligt, om Loven paa Grund af, at den indeholder en Bestemmelse, som kunde synes mindre heldig, at den derfor desuagtet ikke skulde blive antagen; thi Følgen deraf vil være, at den gamle Indretning, som er indført ved Forordningen af 1791, at Overpolitiretterne maatte træde i Kraft igjen, efterat de siden 27de Mai 1848 have været ophævede. Jeg vil overlade til Forsamlingens Medlemmer, som ikke have stemt for det ommeldte Forslag, at overveie, om de virkelig vilde finde det forsvarligt, ved et Bøtum nu at standse den provisoriske Forordnings Virksomhed; thi, da den nu foreliggende Udarbejdelse af Lovforslaget er udgaaet af den Forsamlingen forelagte provisoriske Forordning, maa jeg ansee det for en aldeles Selvfølge, at, saafremt Forsamlingen forkaster det nu foreliggende Lovudkast, da ogsaa den provisoriske Forordnings Virksomhed vil være standset, og at saaledes Overpolitiretterne igjen vilde træde i Kraft, altsaa at den dømmende Myndighed i 2den Instants igjen vilde gaae tilbage til Amtmændene, hver i sit Amt.

Jesperen: Med Hensyn til den Maade, hvorpaa Majoritetens Beslutning fra sidst idag er bleven omtalt, finder jeg mig foranlediget til at erklære, at jeg med godt Overlæg har sagt ja til det Ændrings Forslag, man nu saa stærkt har angrebet, ligesom man gjorde sidst; men hvis jeg var kommen i Minoriteten, saa

vilde jeg dog have forstaaet at bøte mig for den Majoritet (Hør!), som med godt Overlæg havde antaget det Modfatte.

Monrad: Jeg troer dog rigtignok ikke, at man kan opfatte Minoritetens Forpligtelse saaledes, at denne skulde ansees tilfidesat derved, at den paa et senere Stadium stemte imod en Lov, naar denne var ved Ændringsforslag bleven af den Bestaafenhed, at Minoriteten troede, at den ikke vilde virke gavnligt. Jeg kan ikke nægte, at dette her er Tilfældet med mig. Jeg troer, at man ved at gjøre alle disse smaa Sager appellable til Overretten, ofte vil gjøre det factist umuligt for den Vedkommende at faae sin Ret gjort gjældende i disse smaa Sager, og jeg vil derfor foretrække at Loven faldt. Sagerne vilde da gaae til den samme 2den Instants paa samme Maade som tidligere. Jeg seer i denne Henseende mere paa Realiteten end paa Muligheden af virkelig at faae sin Ret gjort gjældende i det Slags Sager. Jeg tilstaaer, at jeg ikke lægger saa stor Vægt paa, at man ved at lade Loven falde saaledes gaaer tilbage til den ældre Tingenes Tilstand; thi, efterføm det nu her har viist sig — og i denne Henseende lægger jeg megen Vægt paa Majoritetens Bøtum, — at man virkelig finder Betænkelse ved, som Tingene nu ere ordnede, at lade det forblive ved Domme i 1ste Instants i disse smaa Sager, saa finder jeg, at deri ligger en Tilkjendegivelse af Nødvendigheden af en saa gjennemgribende Omdannelse af den dømmende Myndighed, at jeg ikke skjønner, at den Omstændighed, at nærværende Lov ikke gik igjennem, vilde udøve nogen væsentlig Indflydelse. Saaledes som jeg nemlig har opfattet Majoritetens Bøtering, gaaer den ud paa, at man bør søge at adskille den administrative Magt fra den dømmende, idet det har viist sig, at, hvor den administrerende Magt, saaledes som hidtil har været Tilfældet, er blandet sammen med den dømmende i første Instants, og vedkommende Dommer saaledes kommer i umiddelbar Berøring med mange forskellige Forhold, der er det vanskeligt at bevare den fornødne Tillid til Dommeren. Jeg vilde derfor foretrække en midlertidig Ordning, hvor man blev staaende ved det Gamle,